

Spirit of Bosnia / Duh Bosne

An International, Interdisciplinary, Bilingual, Online Journal
Međunarodni, interdisciplinarni, dvojezični, online časopis

Kad Vilići seku udavaše

Author Unknown

Kad Vilići seku udavaše,
trista ovnov' kurban uđiniše,
tri turbeta nova sagrađiše,
trista djece sunet uđiniše
da im seka zdravo goru prijde.
Kad je seka zdravo goru prišla,
goru prišla, u polje unišla,
udarila kiša sušnježica,
svi svatovi natrag pobjegoše,
osta zlato nasred polja sama.
Na zlatu je devet kavadova
i deseta svilena košulja.
Sve se devet za košulju smrzle,
tanka koša za bijelo tijelo,
žute žizme za krnali noge,
prstenovi za bijele ruke,
a žerdani za bijelo grlo,
zlatna peđa za medena usta.
Ona ide žueginu dvoru.
Kad je došla pred bijele dvore,
izlazila stara svekrvica.
Ne veli joj: „Jesi li ozebla?“,
nego veli: „Kako si nam lijepa!“
Izlazila mlada zaovica.
Ne veli joj: „Jesi li nam ozebla?“,
veđ joj gleda vezak niz košulju.
Izlazila mlada jetrvica,
iznosila žedo u naramku,
pa svom žedu ona govorila:
„Pitaj, dušo, je li ozebla strina?“
Kad te r'jeđi mlada razumjela,
mašila se rukom u džepove,
izvadila jagluk srmom vezen,
u jagluku hiljadu dukata:
„Nader tebi, žedo prenejako,

jagluk deri, a strinu spominji!“
Ona ide u gornje ?ardake,
tere pada na mehke duške.
Oni mlidu da se prenemože,
al’ se zlato s dušom rastade.

(Maglajli?, br. 46/1995: 255-256)

Maglajli?, Muijib. *Usmena balada Bošnjaka*. Sarajevo: Preporod, 1995.

The preceding text is copyright of the author and/or translator and is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0 Unported License.